

Зоран Недељковић

ПЕТ СОНЕТА

ДОЛАЗАК

Ех, кад бих могао, да дозовем Бога,
Ал му не знам име, па ми се не јавља,
Онај да не чује, репати с два рога,
Зато молим Христа духом православља,

Сенка да му будем и сунце кад зађе,
Пећина у којој задњу ноћ проведе,
Од његових суза ништа нема слађе,
У очима му пут, верници га следе,

Седим на камену, крај зидина Жиче,
Ластавице лете, плава боја кличе,
У сутону месец све се јаче бели,

Изнад језерцета, вилини коњици,
Чекам га на мосту, воденој певници,
Дошао би смели, када би сви хтели.

ОРАО РИБАР

Сенке оживеше, претварах се доста,
Пробуди ме сунце, савила се грана,
Затресла се крошња, полетех до моста,
У води је моја омиљена храна,

Испод мене неко, трећи дан ме гледа,
Умишља да зна ме, залогаје броји,
Соколар да ми је, али му се не да
Да ми скрене пажњу, он и не постоји,

До рибњака свога, да га изненадим,
Дођох преко шуме, канцом клена вадим,
Иза манастира вратих се у легло,

Кад бих знао ко је, где како дозива,
Узалуд ми маше, та прилика сива,
Да му бацим рибу, нешто ме је стегло.

СВЕТИ НИКОЛАЈ

Не дирајте Жичу, преклиње вас монах
Ананда Вран Гавран са свом браћом црном,
Зидови од ватре спалиће вас одмах
Ако длан прислониш убошће те трном

Црвена ружа из баште, те камене,
И канце феникса изгребаће сваког,
Ја логораш бивши, раб да опомене,
Светињу не прљај и не слушај палог,

На срцу мом сада темељи су њени,
Ко јој што зло мисли нека повилени,
Са кубетом ко кит израња из воде

Ибарске и слатке питомога краја,
Долином краљева избија из раја,
Чувајте ми моју чесницу слободе.

БОДЛЕР

Стихови ти оштри ко шиљци трозупца,
И кад немам воље, због кога тад пишем?
Подсећаш на завет и смрти пољупца,
Цвеће зла, њен мирис, с тобом да удишем,

Бог си мој и демон, смисао ми дајеш,
Шегрт сам, још учим смицалице твоје,
Како да преживим, за вечност не хајеш,
Код мештра сликара и сад мешам боје,

Свака моја песма теби посвећена,
Атеље у ком је мала васељена,
У сонету могу најзад да те видим,

На тераси речи, провераваш риме
Дим док увлачимо, сведок си интима,
У полусну слушама, себе се не стидим.

АЛБАТРОС

Због тебе се птицо са морнаром побих,
На броду клизавом од јужнога ветра,
Сунце је севнуло, и песницу добих,
Не остах му дужан, тек под сенком једра,

Како да те спасим гомиле лудака,
Далеко од света, окружени водом,
Нису смели ко ти, боје се облака,
На палуби смешни у свађи са тобом,

Ништа му не могу, и ја сам албатрос,
Једва смогох снаге да сачувам понос,
Летач што је давно, остао без крила,

У кабини пишем песму о створењу,
Слично анђелима, несклоно старењу,
Постиђени Бодлер, песник морских вила.